

Životopis-Jiří Fuchs

Jiří Fuchs se narodil 6.ledna 1965 v Karlových Varech rodičům Hannelore a Ginterovi Fuchsovým. Spolu se svými dvěma bratry, starší Petr (1960) a mladší Pavel (1966), vyrůstal v Chodově u Karlových Varů. Oba jejich rodiče byli německého původu.

Otec pana Fuchse se narodil v roce 1941 v Lomnici u Sokolova paní Anně Fuchsové, která byla německého původu. Svého otce pan Ginter Fuchs nikdy nepoznal.

Matka Hannelore Fuchsová, rozená Rendlová, se narodila v Německu v roce 1942. Pocházela ze smíšeného manželství. Její maminka byla Rakušanka a otec pocházel z Rokycan. Před 2.světovou válkou odešel do Německa za prací. Po válce se pak společně s celou rodinou do Čech vrátili. Usadili se ve Vřesové u Sokolova. Zde se později rodiče pana Fuchse seznámili.

Později paní Fuchsová pracovala jako uklízečka v mateřské školce a otec byl zaměstnán jako strojuvůdce na šachtě velkolomu Jiří.

Na základní školu nastoupil pan Fuchs v Chodově v roce 1970. Po jejím ukončení chtěl být původně dřevorubcem, ale otec ho přemluvil, aby šel studovat nějaký strojírenský obor. Nastoupil tedy na maturitní obor v HDB Sokolov – obor mechanik důlních strojů a velkstrojů. Ten však nedokončil a přestoupil do 1. ročníku učebního oboru strojní zámečnick. Později si maturitu dodělal.

Po celou dobu Jirkova dospívání ovlivňovalo jeho postoje ke komunistickému zřízení chování jeho rodičů. V roce 1968 otec pana Fuchse svým podpisem veřejně odsoudil vstup sovětských vojsk do tehdejšího ČSSR a byl vyloučen z KSČ. I matka pana Fuchse veřejně vyjadřovala svůj postoj proti komunismu. Na Svátek práce, který byl komunisty po celé ČSSR slaven 1. května, odmítla paní Fuchsová vyvěsit ve svých oknech sovětskou vlajku.

Jelikož bydleli blízko hranic, mohl Jiří poslouchat tehdy zakázané rozhlasové stanice (Hlas Ameriky, Svobodná Evropa) a sledovat a porovnávat zpravodajství jak naší, tak i západoněmecké televize ARD. Zpočátku Jiřího zajímal pouze poslech západních hudebních skupin a českých písničkářů. Později ale se začíná zajímat i o politické dění v ČSSR. Tak se poprvé dozvěděl o prvních perzekucích v Praze a o neformální občanské iniciativě Charta 77, která kritizovala „politickou i státní moc“ za nedodržování lidských a občanských práv. Zprávy z tajného poslechu západních rádií např. Svobodná Evropa nebo Hlas Ameriky tak utvářely jeho názor na politiku tehdejší vládnoucí strany.

Od roku 1982 začal pracovat na velkolomu Jiří jako opravář důlních strojů. Aby nemusel nastoupit základní vojenskou službu, podepsal se šachtou dohodu, že zde odpracuje deset let. Za nějakou dobu dostal od šachty i byt a začali se k němu sjíždět lidé z Prahy. A právě v té době uslyšel poprvé nahrávky skupiny The Plastic People, která ho zaujala.

Zde se k němu také poprvé dostaly do ruky samizdatové časopisy, o které byl mezi jeho tehdejšími známými značný zájem. A tehdy ho napadlo, že by mohl z jednotlivých samizdatů vybírat nejzajímavější články a začít je otiskovat ve vlastním samizdatu. A v té době se seznámil s panem Jindřichem Konečným.

Od roku 1989 ještě společně s Tomášem Kábrtem začali vydávat občasník Nezávislé skupiny občanů Západočeského kraje s názvem **Stres**. Jeho název pana Fuchse napadl během organizace nepovolené výstavy asi 60 amatérských obrazů v amfiteátru v Lokti, na které vystoupila tehdy zakázaná undergroundová kapela Psí vojáci se zpěvákem Filipem Topolem. Mezi vystavovanými obrazy bylo i dílko Karla Bergra s tímto názvem.

Zpočátku zde publikovali především převzaté texty z tehdy zakázaných samizdatů (např. Vokno). Pan Fuchs zde prosazoval

hlavně články zabývající se alternativní kulturou. V nultém čísle ale mezi jiným najdeme i text petice za přejmenování tehdejší hlavní třídy ČSA na T.G.Masaryka. Přispívali do něj i zdejší autoři např. Lev Havlíček, Jindřich Konečný, František Volf, Eva Smutná a mnozí další. Celkem vyšla tři čísla a pan Fuchs je distribuoval po celém západočeském kraji. Všechna vydaná čísla si nyní nacházejí v knihovně Libri prohibity.

V roce 1987 se stal pan Fuchs spoluzakladatelem sdružení nezávislých severočeských a západočeských občanských iniciativ. Jejich členové se scházeli v penzionu v Horní Blatné. Aby to ze strany tehdejšího režimu nebylo bráno jako zakázané shromažďování nepřátelských osob, rozhodli se celou akci maskovat sázením stromů v Krušných horách.

V roce 1988 byl v Praze na Vinohradech zatčen kvůli účasti na zakázané demonstraci. Ocitl se v cele předběžného zadržení ve věznici v Ruzyni, odkud jej po třech dnech propustili.

17.11.1989 byl se svými kamarády v Horní Blatné. O tom, co se děje v Praze se dozvěděl až druhý den ze stanice Svobodná Evropa. O dva dny později přijel do Karlových Varů k hlavní poště. Začal oslovovat lidi a společně s ostatními organizovat první demonstrace před Hlavní poštou.

Později, když v ČR padl komunismus, byl navržen do okresního i krajského národního výboru. Chvilí byl předsedou ODS.

Od roku 1990 pracoval v prověřkové komisi. Ta ale byla podřízena ministerstvu vnitra, a tak neměl pan Fuchs a jeho spolupracovníci skoro žádné pravomoci. Když zde jejich činnost skončila, jeho život se začal ubírat jiným směrem. Protože byl politicky činný, nebylo jednoduché sehnat práci na delší dobu.

Nakonec začal podnikat s kamarádem podnikat. Společně založili v Karlových Varech rockový klub Propaganda. Jelikož se ale nedohodli

na tom, jakou formu hudby zde budou preferovat, po třech letech se rozešli.

Později se stal vlastníkem restaurace“ Versailles “, ale ani toto podnikání se nezdařilo. Proto se rozhodl cestovat stopem po Evropě. Aby se uživil, dělal různé pomocné práce. Většinou jenom za jídlo a nocleh.

Jeho cílem bylo doplout lodí do USA. Ale než dojel do přístavu, povídal si s řidičem. Ten mu nabídl práci na svém statku, a tak Jiří zůstal v Evropě.

Po čase se vrátil zpátky do Prahy. Začal nový život, našel si práci v Reprostavu, ale dlouho ve firmě nezůstal. Práci často střídal. Dokonce rok vykonával funkci osobního asistenta paní, které pomáhal s pohybem na vozíčku.

Život jej ale opět vrátil zpět do rodného Chodova, když onemocněla jeho maminka. Přestěhoval do Karlových Varů a našel si práci v Horním Slavkově.

V roce 2008 koupil domek v Komárově, kde se usadil a žije zde dodnes.